

τονε φυ / τεμένον ἔκραζεν τοὺς ἄνωθεν καὶ ἐγυρίσασιν τὸ ἄνωθεν πρᾶμα καὶ ἐβα-
 στούσασιν / καὶ ἄξινη καὶ ἐσκάψασιν εἰσὲ πολλοὺς τόπους τοῦ πραμάτου καὶ εἶδε
 πὼς ἦτονε φτενὸν / καὶ δὲν ἐρεόσυρνε τὸ ἀμπέλι καὶ ἔτζιν εἶπεν τοῦ κουντουβερ-
 νάρην ἡγου τοῦ κύρ Φραν / τζέσκου κουντουβερνάρην ἐπειδὴν καὶ δὲ γίνεται τὸ
 ἀμπέλι ξαμπέλησέ τον καὶ κόπρι / ζέ τον καὶ σπέρνε τον [[ἀμπέλι]] γέννημα καὶ
 πλιὸ μᾶς βγατίζειν χωράφιν παρὰ ἃ / μπέλι οἱ ὅποιοι τὸ μαρτυροῦσιν ἐνώπιον Θεοῦ
 καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τος πὼς ἔτζι εἶναι ἡ ἀλήθεια / ὥς ἄνωθεν καὶ δὲν εἶναι καμμία
 φιλοπροσωπία. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφουν / καὶ ἀντιμάρτυρες καὶ τὰ ἐξῆς.
 / — Μανώλης Γλινὸς καὶ Μανωλὸς Καπούνης βεβαιώνου ὥς ἄνωθε καὶ μὴ γρά-
 φοντας ἔγραψα ἐ / γὼ Ἰωάννης Μπερνόρος διὰ λόγου τος ++
 / — Δημητροκάλλης καὶ Γεώργης Ματάκης βεβαιώνου ὥς ἄνωθε / καὶ διὰ νὰ μὴ
 γράφου ἔγραψα ἐγὼ Χριστόδουλος Ἀμάγης.
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

684

Μισιάρικο

φ. 364^Γ

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ Νικόλα Φ 394

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ Δικεβρίου 12/ εἰς τὸ
 σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος / [νοταρ]ίου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὰ κάτωθεν
 γεγραμμένα τὸ ἐν μέρος ὁ μαστρὸ Δημήτρης Ντονάδος τὸ δὲ / [ἔτ]ερον μέρος ὁ
 κύρ Νικόλας Μπασταρδόπουλος λέγοντας ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Δημήτρης τὸ πὼς νὰ
 ἔχην καὶ / νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὸ πουρκὶ τῆς συνβίας του ἓνα κομμάτιν παλαιὸ
 ἀμπέλι ντεσπιτάδον εἰς τὸ μέρος τῶν / []ησι / [[τῆς Ἀγίας Ἀννας]] σύνμ-
 πλιο τοῦ μαστρὸ Γεώργην Γαλάντε καὶ τῶν μπατέρων τῶν Γεζουητῶν καὶ Γεωρ-
 γάκην Ἀ / γγονάκην τὸ ὅποιο πρᾶμα καθὼς εὐρίσκεται μετὰ τὴν ληνόν του καὶ μετὰ
 πηγάδι του καὶ μετὰ ὅλα του τὰ δικαί / ὠματα ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν μαστρὸ
 Δημήτρης καὶ μετὰ θέλημα τῆς συνβίας του ὥς λέγειν τὸ δίδειν καὶ παρα / δίδειν
 τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικόλα οὐ διὰ μισάρικον παντοτινὸν παίδιω
 παιδιῶν τος / καὶ διὰ παντίκιν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καθομολογᾷ ὁ ρηθεὶς μαστρὸ
 Δημήτρης πὼς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν / αὐτὸν παντικιάτοραν τὸν κύρ Νικόλα ρεάλια ἐξε
 ἦτοιν νούμερο 6. / "Οθεν ὁ αὐτὸς κοπιαστὴς προμετάρειν / ὅτιν ὅλον τὸ αὐτὸν ἀμπέλι
 τὸ παλαιὸ πού ἔχειν μέσαν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸ καταβολεύην κά / θεν χρόνον νὰ

μπορῇν νὰ τὸ μπιτάρην ὅλον καὶ νὰ τὸ νοικοκυρεύγην καὶ νὰ τὸ κάνη καλὰ καὶ νοικοκυράτα / εἰς τὴν ὥραν του εἰς κάθεν του κάματον καὶ νὰ τὸ τραφοκοπήσῃν ἀτόρ-
νου νὰ τῶχην πάντα ἀπαντημέ / νο καὶ κάνοντάς το καλὰ καὶ νοικοκυράτα ὡς προ-
μετάρει ὁποῦ νὰ ἀρέσῃν δύο καλῶ γεωργῶν καὶ νοι / κοκυρῶν νὰ τῶχην αὐτὸς καὶ
οἱ διάδοχοίιν του νὰ τῶχουν πάντα παντοτινὸν παίδιων παιδιῶν / τος καὶ στή νι-
τράδαν ποῦ ἤθελε ξαπεστείλῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κάμῃν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ μοιρά-
/ ζεταῖν εἰς τὴν μέσῃν ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτε ὁποῦ
ἀνγγί / ξειν τῶ νοικοκυρῶν νᾶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρνου εἰς τὸ
σπίτιν τῶν νοικοκυρῶν με ὃ / ξοδες ἐδικές τος οἱ κοπιαστάδες καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ
καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τά / ξιν καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα σὲ
τρύγος καὶ εἰσὲ πάτος καὶ εἰσὲ πᾶσαν δικαίωμα τοῦπραμάτου καὶ τὰ / ἐξῆς πλή
εἰς κανέναν γγαιρὸν καὶ ἤθελεν τύχειν σκάνδαλον ἀνάμεσαν ἢ εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς τοὺς
δι / αδόχουν τος καὶ δὲν ἐθέλασιν ταιριάζουν νὰ μποροῦν νὰ μοιράζουν τὸ αὐτὸν
πρᾶμα νὰ παίρνου οἱ / νοικοκυροῖν τὰ τρία τετάρτια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα
τετάρτιν καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίω / σιν τοῦ παρόντος παντικίου βάζουν καὶ
ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἤτοιιν νούμερο 10 / ὁ ἀλ / ληλογήσας νὰ τὰ
ζημιοῦται. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιιν καὶ ἀνε-
/ παμένοι βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς λέγοντας
καὶ τοῦτον / ὅτιν νὰ μὴν νῆμποροῦν οἱ κοπιαστάδες νὰ βάζουν δύο παιδιὰ μέσαν εἰς
τὸ αὐτὸν πρᾶμα / μόνον νὰ πηγαίνῃ πάνταν ἀπὸ ἓνα παιδὶν καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Τζάνες Κρίσπος μάρτυρας. —

/ — Γεώργης Γαλάντες μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

685

Ἀγοραπωλησία

φ. 364^v

/ Φ 394

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687 / Δικεβρίου 26 / εἰς τὸ σπίν-
τιν κάμοῦ τοῦ ὑπο[γράφοντος νο] / ταρίου πουλησία δυνατὴν καὶ ἀκατάλυτην καὶ
βεβαιωμένη θέλει καὶ κάνει κατὰ τῆς ὥρας [Κων] / σταντῆς Τζαμενοῦκος πρὸς
τὸν κύρ Ἰωάννη Καγιάφον / καὶ πρὸς τὴ συνβίαν του / καὶ πρὸς τοὺς διαδόχους
καὶ κληρονόμους [του] / ἡγουν ὁ ἄνωθεν μισὲρ Κωνσταντῆς λέγειν τὸ πῶς νὰ